

Народна библиотека

СР Србије

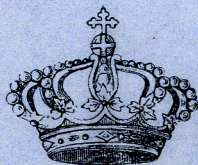
I 8085

W

КНЕЗУ СРПСКОМ

МЛАДУ ОБРЕНОВИЋУ IV.

НА ДАН 10. АВГУСТА 1872 ГОД.

ОД

Ђ. ЈАКШИЋА.

У БЕОГРАДУ
У ДРЖАВНОЈ ШТАМПАРНИЈИ
1872.

9003/45

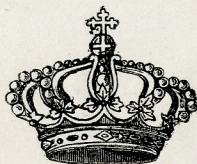
8085

ЈД-220625Р32

КНЕЗУ СРПСКОМ

МЛАДЦУ ОБРЕНОВИЉУ IV.

НА ДАН 10. АВГУСТА 1872 ГОД.

ОД

Ђ. ЈАКШИЋА.

У БЕОГРАДУ
У ДРЖАВНОЈ ШТАМПАРИЈИ
1872.

9003/43

LIBRARY OF THE

IN JAN 19 1871

RECEIVED

LIBRARY OF THE

HARVARD UNIVERSITY

1871

Т
ама је била — поноћ немила,
Није се звезда видео сјај —
Само уздисај
Машући крили грдне несреће,
Крајина даљних јадне колибе
Обилазећи, тужно ј' шапут'о
Распореноме срцу Србина
Жалосних вести црну истину:
. . . . Кнез је погин'о! . . .
Јест, кнеже! кнез је погин'о!
А српско срце тугом мучено,
Уз јавор-гусли плачеван звук
Росећи сузом струну жалосну,
Урошеве се крви сећао
Крви невине! . . .
И гласом срца уцвељенога
Спомињао је прошлост голему:
Душана силног, поље Косово.
А после редом тугу певајућ'
До Рајка дође тужног војводе:
„— Шта ћу себи, а шта ли ћу Срему?
„— А шта ли ћу у Срему Турцима?
. . . . .

Тај уздисај је дуго трајао:
Три тужне зиме ваздух шипајућ
Кроз бисер-сузу бола, чемера
Једва нам Тебе даде Светлости,
Да сјајем својим таму разгонив'
И ступив' на чело целог народа
Стопама пођеш деда великог —
Подјармљеног се рода сећајућ'
Под сенку станеш оне заставе,
На коју су ти јоште дедови
Витешком крвљу срца великог
Са чврстом руком вољно писали:
„Слобода целом српском народу!
И под том заставом млади кнеже наш!
Подмладак ће те српски дворити
За угњетену се браћу борити
Пролити крв —
И из те своје крви подићи
Можда кржаву?
Али слободну српску државу
Па напред, Кнеже! с' Тобом смо ми!
С Тобом су, Кнеже, српски лавови!
Готови за Те погинут' сви! . . .
Живио, кнеже наш! . . . . .

МАГ

I 8085

194309003

COBISS